

DE WERKELIJKHEID VAN DE MANTRA 'AUM'

Wij leren in onze yogalessen dat de praktijk van mantra een correcte uitspraak en intonatie vereist. Als wij aan die voorwaarden voldoen kunnen we door mantraherhaling allerlei voordelen bekomen, zoals daar zijn: een betere gezondheid, rust van geest, verwerven van geestelijke energie en macht tot zelfs macht over bepaalde goden en een bescherming tegen 'boze krachten'...

De praktijk van mantra is dus overladen met magie en rituelen.

Niets daarvan is echter van essentieel belang. Als deze beloften al worden ingelost (het is een vraag in hoeverre dat mogelijk is) hebben we gehandeld als magiërs en was de drijfveer *eigenbelang*...

We zijn dan klein-menselijk weer maar eens afgedwaald van het 'smalle pad' – het scherp van de snede.

Yoga in essentie heeft echter niets te maken met magie en rituelen...

Yoga is aan de ene kant een (weliswaar oude en experimentele) wetenschap en bovenal een snelweg naar de ervaring van de 'Werkelijkheid' en van het bereiken van 'bevrijding' en van de ene en enige 'Waarheid', zoals daar in de mystiek en in de metafysica over gesproken werd en wordt.

Ik beweer niet dat de herhaling van mantra's (recitatie) zinloos is en dat het geen positieve resultaten kan geven. Er is echter een diepere en wetenschappelijke betekenis aanwezig.

Het universum is een gigantisch spel van energie. Daarover is de wetenschap het eens. Materie is slechts een geconditioneerde verschijningsvorm (uiting) van deze energie.

De laatste decennia is men zich ook bewust geworden van de rol van het bewustzijn daarin. In de klassieke yogaliteratuur echter zegt men reeds een paar duizend jaar dat Bewustzijn de basis is van energie. Dat energie slechts een geconditioneerde vorm is van Bewustzijn. Of, beter nog, dat energie en materie slechts vormgegeven Bewustzijn zijn.

De eerste en oorspronkelijke manifestatie van energie (praṇava) kent men als 'AUM'...

Zoals de wetenschap vandaag, via radiotelescopen, de achtergrondruis van de 'oerknal' (Big Bang hypothese) nog kan beluisteren, die overal in het heelal aanwezig is, zo pleit de yogawetenschap dat iedereen vandaag, op subtiel (sūkṣma śarīra) vlak, nog de aanvangstrilling van de schepping kan beluisteren...

Het is deze écht hoorbare vibratie of trilling, die 'AUM' genoemd wordt. En die heeft weinig of niets te maken met welke vorm van recitatie of prononceren dan ook. Al ons ge-'AUM' is slechts povere imitatie...

Yoga koestert als een schat de technieken en hulpmiddelen die het mogelijk maken om deze 'oerklank' (het niet-aangeslagen geluid of anāhata) te horen.

De weg er naartoe vraagt een langdurige praktijk via de lagere vibraties, bergop naar de oorspronkelijke vibratie, die ook gekend was in alle culturen van de oudheid als het 'Woord' (zie bijvoorbeeld het begin van het evangelie volgens Johannes).

De genoemde lagere vibraties zijn de échte, hoorbare klanken van de verschillende cakra's. De bijbel zegt dat de schepping plaats vond in zeven dagen of perioden... Tantra beschrijft de geleidelijke afdaling in de gemanifesteerde vorm als een proces van 'verdichting' in de zeven niveaus van Bewustzijn of energie (de cakra's). De weg naar de oorsprong gaat dus vanuit mūlādhāra cakra over alle andere tot in sahasrāra en bindu cakra. En deze weg is 'hoorbaar' en ervaarbaar via geluid en zelfs letterlijk via 'muziek'... De muziek der zeven sferen of zeven hemelen...

Het horen van 'AUM' is dus de laatste en ultieme stap.

Voor vele 'verlichte' en rationele geesten met een westerse, moderne conditionering, lijkt dit wel gebrabbel van occulte en sektarische aard. Niets is echter minder waar. Het gaat hier om een glashelder proces van innerlijke concentratie en meditatie, volgens een wetenschappelijk uitgedokterde lijn. **Iedereen** die deze technieken toepast en beoefent hoort **dezelfde** geluiden of muziek en in **dezelfde volgorde**.

Dit heeft niets te maken met filosofie of geloof. Het is realistisch en helder. En het geeft een duidelijke verklaring voor alle esoterische teksten van die aard uit het verleden en voor het onwetenschappelijk, 'schijn'mystiek gedoe, van veel yogabronnen.

Het is duidelijk niet onverstandig een (niet a-priori) kritische houding aan te nemen, zelfs tegenover de klassieke yogaliteratuur en de yogatraditie, die immers ook niet zonder een pak pollutie overgeleverd werden en worden.

Aan de Lotusvoeten van de Ene,

Ātma Muni